

въ севеси: той хъли. **Я** Иисусъ ка-
то видѣ полъшленіа-та имъ, рече;
защо мыслите въе зло въ сърдца-
та си? Защо-то, кое е полесно да
рекж: прощаватъ ти сѧ грѣхове-ти
на, върза го, и го тѣри въ тъм-
ти, или да рекж: стани и ходи?
Но за да познаете, че има властъ
Сынъ человѣческій на земля-та да
прощава грѣхове: (тогава рече на
раслабленныя) стани, земи постелка-
та си, и иди у дома си. **И** той
стана, и отиде у дома си. **И** ка-
то видѣха народи-ти почудиха сѧ,
и прославиха Бога, който даде та-
кава властъ на человѣцы-ты.

Бъ понедѣлникъ на з: недѣла,
отъ Матдемъ зачало 56

Въ онова врѣма, като до-
де Иисусъ въ отечество-
то си, подчаваше на-
рода въ съборището имъ
така, чо тѣ сѧ чудаха, и думи-
ха: отгдѣ е на тогова таа прѣ-
мѣдростъ, и тыа силы? Нѣ е ли та:
и тоа синъ-тѣ на дърводѣлеца? нѣ-
казва ли сѧ майкамъ, **Маріамъ**,
и братія-та мѣ **Іаковъ**, и **Іосій**, и
Сімонъ и **Іуда**? **И** сестры-ты мѣ
не сѫ ли сички-ты у насъ? отъ дѣ
прочее у тогова сичко-то това? **И**
съблазнаваха сѧ въ него. **Я** Иисусъ
имъ рече: нѣма пророкъ вѣчненъ,
токмо въ отечеството си, и въ до-
ма си. **И** ненаправи тамъ много
чудеса за невѣріе-то тѣхно.

Бъ вторникъ на з: недѣла отъ Матд. зач: 57.

Га онова врѣма; чв И-
родъ четвъровластникъ
слѣхъ Иисусовъ, и рече на
слѣги-ты си: Тол е Іо-

аннъ Крѣстителъ; той е вскрѣс-
то отъ мъртвы-ты, и затова
дѣйствуватъ силы-ты чрѣзъ него.
Защо-то Иродъ като улови Іоан-
на, върза го, и го тѣри въ тъм-
ница-та заради Иродіада, жена-
та на брата си **Філіппа**. Защото
мѣ домаше Іоаннъ: не ти е прос-
тено да имашъ неа. **И** искаше да
го убие, но сѧ убоа отъ народа;
защото го имаха като пророкъ. **И**
когато празнуваха въ деня на
рожденіе-то Иродово, Иродіадина-
та дѣщера игра насрѣдъ, и уго-
ди на Ирода: Затова сѫ клѣтва
са врѣче да ѹ даде каквото въ мѣ
поискала. **Я** та нагласена отъ май-
ка си: дай ми, рече, тѣка на блю-
до глава-та на Іоанна крѣстителя.
И оскърби сѧ царь-тъ, но заради
клѣтва-та, и за онъя, чото съда-
ха сѧ него, повелѣ да ѹ сѧ даде.
И прати, та посѣче Іоанна въ тъм-
ница-та. **И** донесоха глава-та мѣ
на блюдо, и дадоха ѹ на мома-
мѣдростъ, и отнесе ѹ на майка си. **Я**
ученици-ти мѣ додоха, та дигна-
ха тѣло-то, и погрѣбоха го; и додо-
ха, та казаха на Иисуса. **Я** Иисусъ,
като чв това, отиде отъ тамъ сѫ
коравъ въ пъсто мѣсто, самси; и
като разбра народъ-тѣ, отидоха
слѣдъ него пѣши отъ градове-ты.

Бъ срѣда на з: недѣла,
отъ Матдемъ, зачало 60.

Га онока врѣма като поз-
наха Иисуса, жители-ти
въ земля-та Геннисарет-
ска, распроводиха по сич-
ка-та онаа страна, та приведоха
при